

rigspolitiske interesse, har, som jeg nu har sagt flere gange, ikke noget som helst at gøre med min vurdering af tilstanden på Taiwan eller af personer på Taiwan. Jeg er stadig væk en af de danske politikere, modsat de fleste tror jeg, der privat har været på besøg på Taiwan, ligesom jeg har været det i Den Kinesiske Folkerepublik en fem gange i årenes løb. Det er vældig spændende, og det bør man bestemt tilskynde til. Jeg ved, at Dansk Folkeparti ganske særligt har udnyttet denne besøgs mulighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 63

Jens Hald Madsen (V):

Vi skal jo senere i dag have en forespørgselsdebate om Irak om sanktionerne, og der vil også komme et forslag til vedtagelse om, hvad bl.a. regeringen, men også Venstre mener, som vi støtter.

Men jeg vil gerne spørge udenrigsministeren om noget, som er sådan mere praktisk, men alligevel kan ændre forholdet omkring sanktionerne. Den socialdemokratiske udenrigsordfører udtalte søndag den 18. marts i TV-Avisen, at man havde tanker om, at man muligvis skulle have en handelsattache til Irak. Og mit spørgsmål er så: Er det også noget, regeringen mener, nemlig at man skulle sende en handelsattache til Irak?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Det er ikke noget, vi har nogle helt aktuelle overvejelser om. Jeg vil ikke afvise, at det skal være tilfældet på et tidspunkt.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på den praktiske omstændighed, at så længe der eksisterer et sanktionsregime i forhold til Irak, fordi Saddam Hussein ikke retter sig efter FN's Sikkerhedsråds resolutioner, som vi muligvis får ændret indholdet i, men bevarer, så er den praktiske vanskelighed, som for danske virksomheder knytter sig til at handle under sanktionsregimets regler, mere knyttet til Sanktionskomiteens arbejde i New York, og derfor er den bistand, vi måtte have brug for at yde danske virksomheder, sådan set lige nu mere velanbragt i generalkonsulatet i New York end ved udsendelse af en medarbejder til Bagdad.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg takker for svaret. Det, der er min pointe, er nemlig spørgsmålet om, at man senere i dag skal vedtage et forslag om, at man skal holde fast i sanktionspolitikken, og at den skal overholdes konsekvent, og så kan det måske være et forkert signal at sende en handelsattache og yderligere udvide repræsentationen.

Jeg er enig i, at hvis handelsattacheens mandat er baseret på de begrænsninger, som sanktionspolitikken giver, så er der vel muligheder, men det er også mere det, jeg spørger om, nemlig, om handelsattacheens mandat i givet fald vil gå ud over sanktionspolitikken.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

For det første er der som sagt ikke nogen aktuelle planer om en handelsattache, men det er jo klart, at skulle man gøre det, og sådan har jeg også forstået den tanke den socialdemokratiske ordfører har rejst, så er det selvfølgelig for at hjælpe virksomhederne til at udnytte de legale handelsmuligheder, der er inden for sanktionsreglerne. Og dér er det så bare, jeg siger: Det er nok mere relevant lige nu i forhold til administrationen af sanktionerne, at det foregår i New York.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om retsafgifter. (Bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(FremSAT 4/10 2000. Første behandling 12/10 2000. Betænkning 1/3 2001. Anden behandling 13/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.